

เสด็จ ทำให้คำตอประื่องการเสด็จของซาร์เวริชนี้หายไป 1 สัปดาห์ และมีการระงับการเสด็จไว้ก่อน ให้เรือพระที่นั่งตรงไปสิงคโปร์และไชนงอนตามที่ตั้งลง เพราะสยามไม่ได้อยู่ในหมายกำหนดการแต่แรก ร ๕ จึงทรงใช้กุศโลบาย โดยให้กรมพระยาดำรงราชานุภาพถือพระราชสาสน์ส่วนพระองค์เพื่อทูลเกล้าถวายต่อซาร์เวริช เพื่อให้แน่ใจว่าท่านจะยังคงพอพระทัยที่จะเสด็จมาสยาม และอธิบายสถานการณ์ที่แท้จริงให้ทรงทราบ ทำให้วันที่ 4 มีนาคม 1891 เรือออร์ชพระที่นั่ง Pamjat Asowa พร้อมเรือคุ้มกันรัสเซียอีก 2 ลำเข้ามายังกรุงเทพ ฯ การเสด็จมาประทับในสยาม ทรงพอพระทัยการต้อนรับขับสู้ของรัฐบาลสยามเป็นอย่างยิ่ง ร ๕ โปรดให้ถวายการต้อนรับมกุฎราชกุมารนิโคลัสให้ดีที่สุดในที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อสร้างความประทับใจในประเทศ และประชาชนสยามตลอดไป นับแต่เรือผ่านสันดอนปากน้ำเข้ามาประทับทำเทียบเรือประดับประดาอย่างงดงาม ด้วยข้อความแสดงการต้อนรับเป็นภาษารัสเซีย ทหารกองเกียรติยศสยามบรรเลงเพลงชาติรัสเซียรับเสด็จ พระราชวังสราญรมย์ได้รับการตกแต่งอย่างดี เพื่อเป็นที่พัก และมีปีกนกที่ใหญ่ที่สุดในโลกที่พระราชวังบางปะอิน มีเรือเข้าร่วมขบวนเสด็จจำนวนนับร้อย และการคล้องช้างครั้งสุดท้ายของแผ่นดินสยาม ร ๕ กล่าวถึงความสัมพันธ์ที่ดี และมีพระหฤทัยประสงค์งานใดในราชอาณาจักรก็จะทรงจัดหาให้ไม่ขัดข้อง มกุฎราชกุมารนิโคลัส ได้ขอ พระแก้วมรกต ไปประดิษฐานที่รัสเซีย ทั้งนี้เป็นกุศโลบายของฝ่ายรัสเซีย เพื่อจะทดลองนำพระทัย ร ๕ เมื่อ ร ๕ สดับตั้งนั้น ก็ทรงนิ่ง และอึ้งชั่วขณะ แต่นึกถึงคดีที่ว่า กษัตริย์รัสเซียแล้วไม่คืนค่า จึงมีพระราชดำรัสตอบตกลงพระราชทานพระแก้วมรกตแก่รัสเซีย ซึ่งมกุฎราชกุมารแห่งรัสเซียก็ทรงตกพระทัย และทราบดีว่าพระแก้วมรกตเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของพระราชวงศ์ และอาณาประชาราษฎร์ จึงมีพระดำรัสขอพระทัยอย่างสุดซึ้ง และขอให้ฝ่ายสยามได้ขอสิ่งใดจากรัสเซียเป็นการแลกเปลี่ยน ร ๕ จึงขอ พระแก้วมรกตกลับคืนสู่พระราชอาณาจักรไทย เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวของปวงชนต่อไป มกุฎราชกุมาร จึงทรงเลื่อมใสในพระปรีชาสามารถของ ร ๕ อย่างมาก และทรงถวายคืนพระแก้วมรกต คศ 1897 เมื่อ ร ๕ เสด็จประพาสยุโรปครั้งที่ 2 รัสเซียไม่อาจช่วยสยามได้มากตามที่สยามหวังไว้ เนื่องจากรัสเซียเป็นมิตรกับฝรั่งเศส แต่สุดท้าย พระเจ้าซาร์นิโคลัสที่ 2 ตัดสินพระทัยให้ ร ๕ ไปถวายพระรูปพร้อมกัน และส่งพระบรมฉายาลักษณ์ของทั้งสองพระองค์ ณ พระราชวังปีเตอร์ฮอลล์ฟ ไปตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ของประเทศต่าง ๆ ในยุโรป นับเป็นการพยายามช่วยเพื่อนอย่างที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในปี 1917 มีการพยายามนำจักรพรรดินิโคลัสที่ 2 ออกมาจากรัสเซีย หลังจากที่ถูกโค่นบัลลังก์ ในวันที่ 2 มีนาคม 1917 โดยที่ Sir John Hanbury-Williams พบกับพระนางมาเรีย เฟโอโดรอฟนาพระมารดา เนื่องด้วยกษัตริย์จอร์จที่ 5 ถือเป็นญาติของทั้งนิโคลัสที่ 2 และพระนางอเล็กซานดรา และสองราชวงศ์นี้มีความใกล้ชิดกันมาก และยังเป็นพันธมิตรกันในสงครามโลกครั้งที่ I รัฐบาลอังกฤษถือว่าต้องรับนำซาร์นิโคลัสออกจากรัสเซียให้เร็วที่สุด แต่มีข้อจำกัดหลายประการ อาทิ

- 1) การต้องได้รับการยินยอมจากซาร์นิโคลัสที่ 2 ก่อนว่าพร้อมจะลี้ภัยออกนอกราชอาณาจักรของพระองค์ เพราะพระองค์ยังคิดว่าจะสามารถอยู่ในไครเมียโดยที่ยังได้รับการยอมรับในสถานะพิเศษที่นั่น และพระองค์ไม่ประสงค์จะออกนอกประเทศโดยปราศจากครอบครัวที่รักของพระองค์
- 2) การได้รับการยินยอมให้ปฏิบัติโดยรัฐบาลกลางลอนดอน ซึ่งจะต้องใช้กระบวนการพิเศษเพื่อที่จะผ่านกองทัพของพวกบอลเชวิค ซึ่งในความเป็นจริงช่วงนั้นการควบคุมในระดังจังหวัดไกล ๆ ยังไม่เข้มข้นมากนัก การควบคุมเข้มข้นอยู่เฉพาะที่เปโตรโกราด และที่สำคัญ คือ ต้องนำเครื่องบินมานำราชวงศ์ออกจากรัสเซีย ซึ่งต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลอังกฤษเสียก่อน ซึ่งมีการส่งโทรเลขไป แต่ไม่ได้รับการตอบกลับ

ปัญหาที่ทำให้รัฐบาล โดย David Lloyd George กังวล คือ ค่าใช้จ่ายของซาร์นิโคลัสที่ 2 ขณะที่อยู่อังกฤษจะเป็นเงินมากแค่ไหนเพราะสงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้งบประมาณของสหราชอาณาจักรมีปัญหา และไม่พร้อมที่จะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม เขาพยายามที่จะปรึกษากับทูตอังกฤษประจำรัสเซียว่า ทางซาร์นิโคลัสมีเงินเหลือมากน้อยเพียงใด และทาง Lord Stamfordham ซึ่งเป็นเลขาของกษัตริย์ George ที่ 5 ก็ไม่สามารถตอบได้เช่นกัน และขณะนั้น การเคลื่อนไหวของกลุ่มสังคมนิยมในสหราชอาณาจักรก็ได้รับความนิยม และกลุ่มชนชั้น

แรงงานมีการมองราชวงศ์โรมานอฟในทางไม่ดี มองว่าพระองค์เป็นกษัตริย์ที่มีมือเปื้อนเลือด และการเดินทางมาอังกฤษของพระองค์อาจเป็นปัญหาก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสหราชอาณาจักรด้วยเช่นกัน และกษัตริย์ George ที่ 5 ก็เห็นปัญหานี้ด้วยเช่นกัน รวมถึงมเหสีของซาร์นิโคลัส ถูกมองว่าเป็นสหายของเยอรมนี

คนที่รับผิดชอบในการคิดแผนการนั้นประกอบด้วย Richard Aldrich, Rory Cormac และ Andrew Cook และมีการพยายามให้ Oliver Locker-Lampson เจ้าหน้าที่ราชนาวิอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยในปี 1916 แผนก Locker-Lampson ได้เข้ามาปฏิบัติการในรัสเซีย และเตรียมแผนการในปี 1917 โดยมีการนำคนรับใช้ในพระราชวังอเล็กซานเดอร์ ซึ่งเป็นสถานที่พระเจ้าซาร์ถูกจับ และจะเปลี่ยนเครื่องทรงของท่าน รวมทั้งโกนหนวดเครา เพื่อปลอมตนเองเป็นพระเจ้าซาร์เข้าไปแทนที่ จากนั้นพระเจ้าซาร์ก็จะออกมาพร้อมหน่วยสืบราชการลับ และขึ้นรถยนต์ก่อนจะไปที่ค่ายของอังกฤษที่ Arkhangelsk

หน่วยปฏิบัติการ Locker-Lampson เคยนำ Albert Einstein ออกจากค่ายกักกันนาซีในปี 1933 มาแล้ว และแนะนำจักรพรรดิ Haile Selassie ของเอธิโอเปียมาสู่อังกฤษในปี 1936 รวมทั้งเคยนำคนยิวและครอบครัวออกจากเยอรมนีในสงครามโลกครั้งที่ II มาแล้ว

นั่นคือ มิตรบางครั้งก็ไม่สามารถช่วยอะไรได้มาก เพราะมีปัญหาเฉพาะหน้าของตน ติดตามเรื่องราวอื่น ๆ เพิ่มเติมได้จาก www.minsenconcept.com